

ROZHODNUTÍ č. 1/2016 VÝBORU PRO POZEMNÍ DOPRAVU SPOLEČENSTVÍ ŠVÝCARSKO**ze dne 16. prosince 2015,****kterým se mění přílohy 1, 3, 4 a 7 Dohody mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přepravě zboží a cestujících po železnici a silnici [2016/122]**

VÝBOR,

s ohledem na Dohodu mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přepravě zboží a cestujících po železnici a silnici (dále jen „dohoda“), a zejména na čl. 52 odst. 4 této dohody,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Ustanovení čl. 52 odst. 4 první odrážce dohody zmocňuje společný výbor přijímat rozhodnutí o změně příloh 1, 3, 4 a 7.
- (2) Příloha 1 byla naposledy pozměněna rozhodnutím společného výboru č. 2013/1/EU ze dne 6. prosince 2013 ⁽¹⁾.
- (3) V oblastech, na které se dohoda vztahuje, byly přijaty nové právní akty Evropské unie. S ohledem na změny příslušných právních předpisů Evropské unie by přílohy 1, 3, 4 a 7 měly být změněny. V zájmu právní jasnosti a zjednodušení je vhodné nahradit přílohy 1, 3, 4 a 7 dohody přílohami tohoto rozhodnutí,

ROZHODL TAKTO:

Článek 1

1. Příloha 1 dohody se nahrazuje přílohou 1 tohoto rozhodnutí.
2. Příloha 3 dohody se nahrazuje přílohou 2 tohoto rozhodnutí.
3. Příloha 4 dohody se nahrazuje přílohou 3 tohoto rozhodnutí.
4. Příloha 7 dohody se nahrazuje přílohou 4 tohoto rozhodnutí.

Článek 2

Na přepravu zboží prováděnou motorovými vozidly registrovanými ve Švýcarsku, jejichž největší přípustná hmotnost včetně přívěsu se pohybuje od 3,5 do 6 tun, se vztahuje povinnost vlastnit licenci stanovenou v článku 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1072/2009 ⁽²⁾ až ode dne 1. ledna 2018.

Článek 3

Odkazy na nařízení Rady (EHS) č. 881/92 ⁽³⁾ uvedené v článku 9 dohody se považují za odkazy na nařízení (ES) č. 1072/2009 a odkazy na nařízení Rady (EHS) č. 684/92 ⁽⁴⁾ uvedené v článku 17 dohody za odkazy na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/2009 ⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 352, 24.12.2013, s. 79.

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1072/2009 ze dne 21. října 2009 o společných pravidlech pro přístup na trh mezinárodní silniční nákladní dopravy (Úř. věst. L 300, 14.11.2009, s. 72).

⁽³⁾ Nařízení Rady (EHS) č. 881/92 ze dne 26. března 1992 o přístupu na trh silniční přepravy zboží uvnitř Společenství na území nebo z území členského státu nebo procházející územím jednoho nebo více členských států (Úř. věst. L 95, 9.4.1992, s. 1).

⁽⁴⁾ Nařízení Rady (EHS) č. 684/92 ze dne 16. března 1992 o společných pravidlech pro mezinárodní přepravu cestujících autokary a autobusy (Úř. věst. L 74, 20.3.1992, s. 1).

⁽⁵⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/2009 ze dne 21. října 2009 o společných pravidlech pro přístup na mezinárodní trh autokarové a autobusové dopravy a o změně nařízení (ES) č. 561/2006 (Úř. věst. L 300, 14.11.2009, s. 88).

Článek 4

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem 1. ledna 2016.

V Bruselu dne 16. prosince 2015.

Za Evropskou unii
předseda
Fotis KARAMITSOS

Za Švýcarskou konfederaci
vedoucí delegace Švýcarska
Peter FÜGLISTALER

PŘÍLOHA 1

„PŘÍLOHA 1

POUŽITELNÁ USTANOVENÍ

V souladu s čl. 52 odst. 6 této dohody Švýcarsko použije právní předpisy rovnocenné těmto:

Příslušná ustanovení právních předpisů Evropské unie

ODDÍL 1 – PŘÍSTUP K POVOLÁNÍ

- Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/1/ES ze dne 18. ledna 2006 o užívání vozidel najatých bez řidiče pro silniční přepravu zboží (Úř. věst. L 33, 4.2.2006, s. 82).
- Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1071/2009 ze dne 21. října 2009, kterým se zavádějí společná pravidla týkající se závazných podmínek pro výkon povolání podnikatele v silniční dopravě a zrušuje směrnice Rady 96/26/ES (Úř. věst. L 300, 14.11.2009, s. 51), naposledy pozměněné nařízením Rady (EU) č. 517/2013 ze dne 13. května 2013 (Úř. věst. L 158, 10.6.2013, s. 1).
- Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1072/2009 ze dne 21. října 2009 o společných pravidlech pro přístup na trh mezinárodní silniční nákladní dopravy (Úř. věst. L 300, 14.11.2009, s. 72) naposledy pozměněné nařízením Rady (EU) č. 517/2013 ze dne 13. května 2013 (Úř. věst. L 158, 10.6.2013, s. 1).

Pro účely této dohody:

- a) Evropská unie a Švýcarská konfederace osvobozují každého státního příslušníka Švýcarské konfederace, členského státu Evropské unie a členského státu Evropského hospodářského prostoru od povinnosti vlastnit osvědčení řidiče.
 - b) Švýcarská konfederace může osvobodit jiné státní příslušníky, než jsou státní příslušníci uvedení v písmeni a), od povinnosti vlastnit osvědčení řidiče pouze po předchozí konzultaci a souhlasu Evropské unie.
 - c) Ustanovení kapitoly III nařízení (ES) č. 1072/2009 (ohledně kabotáže) se nepoužijí.
- Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/2009 ze dne 21. října 2009 o společných pravidlech pro přístup na mezinárodní trh autokarové a autobusové dopravy a o změně nařízení (ES) č. 561/2006 (Úř. věst. L 300, 14.11.2009, s. 88) naposledy pozměněné nařízením Rady (EU) č. 517/2013 ze dne 13. května 2013 (Úř. věst. L 158, 10.6.2013, s. 1).

Pro účely této dohody se ustanovení kapitoly V nařízení (ES) č. 1073/2009 (ohledně kabotáže) nepoužijí.

- Rozhodnutí Komise 2009/992/EU ze dne 17. prosince 2009 o minimálních požadavcích na údaje zanášené do vnitrostátního elektronického rejstříku podniků silniční dopravy (Úř. věst. L 339, 22.12.2009, s. 36).
- Nařízení Komise (EU) č. 1213/2010 ze dne 16. prosince 2010 o zavedení společných pravidel pro propojení vnitrostátních elektronických rejstříků podniků silniční dopravy (Úř. věst. L 335, 18.12.2010, s. 21).
- Nařízení Komise (EU) č. 361/2014 ze dne 9. dubna 2014, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/2009 ohledně dokladů pro mezinárodní přepravu cestujících autokary a autobusy a kterým se zrušuje nařízení Komise (ES) č. 2121/98 (Úř. věst. L 107, 10.4.2014, s. 39).

ODDÍL 2 – SOCIÁLNÍ NORMY

- Nařízení Rady (EHS) č. 3821/85 ze dne 20. prosince 1985 o záznamovém zařízení v silniční dopravě (Úř. věst. L 370, 31.12.1985, s. 8) naposledy pozměněné nařízením Komise (EU) č. 1161/2014 ze dne 30. října 2014 (Úř. věst. L 311, 31.10.2014, s. 19).

- Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/15/ES ze dne 11. března 2002 o úpravě pracovní doby osob vykonávajících mobilní činnosti v silniční dopravě (Úř. věst. L 80, 23.3.2002, s. 35).
- Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/59/ES ze dne 15. července 2003 o výchozí kvalifikaci a pravidelném školení řidičů některých silničních vozidel pro nákladní nebo osobní dopravu a o změně nařízení Rady (EHS) č. 3820/85 a směrnice Rady 91/439/EHS a zrušení směrnice Rady 76/914/EHS (Úř. věst. L 226, 10.9.2003, s. 4).
- Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 561/2006 ze dne 15. března 2006 o harmonizaci některých předpisů v sociální oblasti týkajících se silniční dopravy, o změně nařízení Rady (EHS) č. 3821/85 a (ES) č. 2135/98 a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 3820/85 (Úř. věst. L 102, 11.4.2006, s. 1) ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/2009 ze dne 21. října 2009 (Úř. věst. L 300, 14.11.2009, s. 88).
- Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/22/ES ze dne 15. března 2006 o minimálních podmínkách pro provedení nařízení Rady (EHS) č. 3820/85 a (EHS) č. 3821/85 o předpisech v sociální oblasti týkajících se činnosti v silniční dopravě a o zrušení směrnice Rady 88/599/EHS (Úř. věst. L 102, 11.4.2006, s. 35) naposledy pozměněná směrnicí Komise 2009/5/ES ze dne 30. ledna 2009 (Úř. věst. L 29, 31.1.2009, s. 45).
- Nařízení Komise (EU) č. 581/2010 ze dne 1. července 2010 o stanovení maximálních časových úseků pro stahování příslušných údajů z přístroje ve vozidle a z karty řidiče (Úř. věst. L 168, 2.7.2010, s. 16).

ODDÍL 3 – TECHNICKÉ NORMY

Motorová vozidla

- Směrnice Rady 70/157/EHS ze dne 6. února 1970 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se přípustné hladiny akustického tlaku a výfukového systému motorových vozidel (Úř. věst. L 42, 23.2.1970, s. 16) naposledy pozměněná směrnicí Komise 2007/34/ES ze dne 14. června 2007 (Úř. věst. L 155, 15.6.2007, s. 49).
- Směrnice Rady 88/77/EHS ze dne 3. prosince 1987 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se opatření proti emisím plyných znečišťujících látek a znečišťujících částic ze vznětových motorů vozidel a emisím plyných znečišťujících látek ze zážehových motorů vozidel poháněných zemním plynem nebo zkapalněným ropným plynem (Úř. věst. L 36, 9.2.1988, s. 33) naposledy pozměněná směrnicí Komise 2001/27/ES ze dne 10. dubna 2001 (Úř. věst. L 107, 18.4.2001, s. 10).
- Směrnice Rady 91/671/EHS ze dne 16. prosince 1991 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se povinného používání bezpečnostních pásů ve vozidlech s hmotností do 3,5 tuny (Úř. věst. L 373, 31.12.1991, s. 26) naposledy pozměněná prováděcí směrnicí Komise 2014/37/EU ze dne 27. února 2014 (Úř. věst. L 59, 28.2.2014, s. 32).
- Směrnice Rady 92/6/EHS ze dne 10. února 1992 o montáži a použití omezovačů rychlosti u určitých kategorií motorových vozidel ve Společenství (Úř. věst. L 57, 2.3.1992, s. 27) ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/85/ES ze dne 5. listopadu 2002 (Úř. věst. L 327, 4.12.2002, s. 8).
- Směrnice Rady 92/24/EHS ze dne 31. března 1992 o omezovačích rychlosti nebo podobných palubních systémech omezení rychlosti u některých kategorií motorových vozidel (Úř. věst. L 129, 14.5.1992, s. 154) ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/11/ES ze dne 11. února 2004 (Úř. věst. L 44, 14.2.2004, s. 19).
- Směrnice Rady 96/53/ES ze dne 25. července 1996, kterou se pro určitá silniční vozidla provozovaná v rámci Společenství stanoví maximální přípustné rozměry pro vnitrostátní a mezinárodní provoz a maximální přípustné hmotnosti pro mezinárodní provoz (Úř. věst. L 235, 17.9.1996, s. 59), ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/7/ES ze dne 18. února 2002 (Úř. věst. L 67, 9.3.2002, s. 47).
- Nařízení Rady (ES) č. 2411/98 ze dne 3. listopadu 1998 o uznávání rozlišovacích značek členského státu, ve kterém jsou registrována motorová vozidla a jejich přípojná vozidla, v dopravním provozu Společenství (Úř. věst. L 299, 10.11.1998, s. 1).
- Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/30/ES ze dne 6. června 2000 o silničních technických kontrolách užitkových vozidel provozovaných ve Společenství (Úř. věst. L 203, 10.8.2000, s. 1) naposledy pozměněná směrnicí Komise 2010/47/EU ze dne 5. července 2010 (Úř. věst. L 173, 8.7.2010, s. 33).

- Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/55/ES ze dne 28. září 2005 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se opatření proti emisím plynných znečišťujících látek a znečišťujících částic ze vznětových motorů vozidel a emisím plynných znečišťujících látek ze zážehových motorů vozidel poháněných zemním plynem nebo zkapalněným ropným plynem (Úř. věst. L 275, 20.10.2005, s. 1) naposledy pozměněná směrnicí Komise 2008/74/ES ze dne 18. července 2008 (Úř. věst. L 192, 19.7.2008, s. 51).
- Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/40/ES ze dne 6. května 2009 o technických prohlídkách motorových vozidel a jejich přípojných vozidel (přepřacované znění) (Úř. věst. L 141, 6.6.2009, s. 12).
- Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 595/2009 ze dne 18. června 2009 o schvalování typu motorových vozidel a motorů z hlediska emisí z těžkých nákladních vozidel (Euro VI) a o přístupu k informacím o opravách a údržbě vozidel, o změně nařízení (ES) č. 715/2007 a směrnice 2007/46/ES a o zrušení směrnic 80/1269/EHS, 2005/55/ES a 2005/78/ES (Úř. věst. L 188, 18.7.2009, s. 1) naposledy pozměněné nařízením Komise (EU) č. 133/2014 ze dne 31. ledna 2014 (Úř. věst. L 47, 18.2.2014, s. 1).
- Nařízení Komise (EU) č. 582/2011 ze dne 25. května 2011, kterým se provádí a mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 595/2009 z hlediska emisí z těžkých nákladních vozidel (Euro VI) a kterým se mění přílohy I a III směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/46/ES (Úř. věst. L 167, 25.6.2011, s. 1), naposledy pozměněné nařízením Komise (EU) č. 627/2014 ze dne 12. června 2014 (Úř. věst. L 174, 13.6.2014, s. 28).

Přeprava nebezpečného zboží

- Směrnice Rady 95/50/ES ze dne 6. října 1995 o jednotných postupech kontroly při silniční přepravě nebezpečných věcí (Úř. věst. L 249, 17.10.1995, s. 35) naposledy pozměněná směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2008/54/ES ze dne 17. června 2008 (Úř. věst. L 162, 21.6.2008, s. 11).
- Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/68/ES ze dne 24. září 2008 o pozemní přepravě nebezpečných věcí (Úř. věst. L 260, 30.9.2008, s. 13) naposledy pozměněná směrnicí Komise 2014/103/EU ze dne 21. listopadu 2014 (Úř. věst. L 335, 22.11.2014, s. 15).

Pro účely této dohody se ve Švýcarsku použijí tyto odchylky od směrnice 2008/68/ES:

1. Silniční doprava

Odchylky pro Švýcarsko podle čl. 6 odst. 2 písm. a) směrnice 2008/68/ES ze dne 24. září 2008 o pozemní přepravě nebezpečných věcí:

RO-a-CH-1

Předmět: Přeprava motorové nafty a topného oleje (číslo UN 1202) v cisternových kontejnerech.

Odkaz na oddíl I.1 přílohy I této směrnice: 1.1.3.6 a 6.8.

Obsah přílohy směrnice: Výjimky vztahující se na množství přepravovaná v jedné přepravní jednotce, předpisy týkající se konstrukce cisteren.

Obsah vnitrostátních právních předpisů: Na cisternové kontejnery, které nebyly zkonstruovány podle bodu 6.8, ale podle vnitrostátních právních předpisů a které mají kapacitu nejvýše 1 210 l a jsou používány pro přepravu topného oleje nebo motorové nafty s číslem UN 1202, lze uplatnit výjimku uvedenou v bodě 1.1.3.6 Evropské dohody o mezinárodní silniční přepravě nebezpečných věcí (ADR).

Původní odkaz na vnitrostátní právní předpisy: Bod 1.1.3.6.3 písm. b) a bod 6.14 dodatku I k vyhlášce o silniční přepravě nebezpečných věcí (SDR; RS 741.621).

Datum skončení platnosti: 1. ledna 2017.

RO-a-CH-2

Předmět: Osвобоzení od požadavku mít ve vozidle přepravní doklad pro některá množství nebezpečných věcí podle bodu 1.1.3.6.

Odkaz na oddíl I.1 přílohy I této směrnice: 1.1.3.6 a 5.4.1.

Obsah přílohy směrnice: Požadavek mít přepravní doklad.

Obsah vnitrostátních právních předpisů: Přeprava nevyčištěných prázdných kontejnerů patřících do přepravní kategorie 4 a naplněných nebo prázdných lahví se stlačeným plynem pro dýchací zařízení používaná záchrannými službami nebo jako potápěčské vybavení, pokud jejich množství nepřekročí limity stanovené v bodě 1.1.3.6, nepodléhá povinnosti mít ve vozidle přepravní doklad podle bodu 5.4.1.

Původní odkaz na vnitrostátní právní předpisy: Bod 1.1.3.6.3 písm. c) dodatku I k vyhlášce o silniční přepravě nebezpečných věcí (SDR; RS 741.621).

Datum skončení platnosti: 1. ledna 2017.

RO-a-CH-3

Předmět: Přeprava nevyčištěných prázdných cisteren společnostmi, které provádějí údržbu zařízení na skladování kapalin nebezpečných pro vodu.

Odkaz na oddíl I.1 přílohy I této směrnice: 6.5, 6.8, 8.2 a 9.

Obsah přílohy směrnice: Konstrukce, vybavení a kontrola cisteren a vozidel, výcvik řidičů.

Obsah vnitrostátních právních předpisů: Vozidla a nevyčištěné prázdné cisterny/kontejnery používané společnostmi, které provádějí údržbu zařízení na skladování kapalin nebezpečných pro vodu, a sloužící k uchovávání kapalin během údržby pevných cisteren nepodléhají předpisům o konstrukci, vybavení a kontrole ani předpisům o označování a oranžové tabulce stanoveným dohodou ADR. Vztahují se na ně zvláštní předpisy o označování štítky a nápisy a řidič vozidla nemusí absolvovat výcvik uvedený v bodě 8.2.

Původní odkaz na vnitrostátní právní předpisy: Bod 1.1.3.6.3.10 dodatku I k vyhlášce o silniční přepravě nebezpečných věcí (SDR; RS 741.621).

Datum skončení platnosti: 1. ledna 2017.

Odchylky pro Švýcarsko podle čl. 6 odst. 2 písm. b) bodu i) směrnice 2008/68/ES ze dne 24. září 2008 o pozemní přepravě nebezpečných věcí.

RO-bi-CH-1

Předmět: Přeprava odpadu z domácností obsahujícího nebezpečné věci do zařízení na likvidaci odpadu.

Odkaz na oddíl I.1 přílohy I této směrnice: 2, 4.1.10, 5.2 a 5.4.

Obsah přílohy směrnice: Klasifikace, společné balení, označování nápisy a štítky, dokumentace.

Obsah vnitrostátních právních předpisů: Pravidla obsahují ustanovení týkající se zjednodušené klasifikace odpadu z domácností, který obsahuje nebezpečné věci (z domácností), odborníkem uznaným příslušným orgánem, používání vhodných nádob a rovněž výcvik řidičů. Odpad z domácností, který nemůže být odborníkem klasifikován, může být převezen v malém množství do zařízení na zpracování odpadu, a to s příslušnými údaji k jednotlivým balením a přepravním jednotkám.

Původní odkaz na vnitrostátní právní předpisy: bod 1.1.3.7 dodatku I k vyhlášce o silniční přepravě nebezpečných věcí (SDR; RS 741.621).

Poznámky: Tato pravidla se mohou uplatňovat pouze na přepravu odpadu z domácností obsahujícího nebezpečné věci mezi veřejnými zařízeními na zpracování odpadu a zařízeními na likvidaci odpadu.

Datum skončení platnosti: 1. ledna 2017.

RO-bi-CH-2

Předmět: Zpáteční přeprava výrobků zábavní pyrotechniky.

Odkaz na oddíl I.1 přílohy I této směrnice: 2.1.2, 5.4.

Obsah přílohy směrnice: Klasifikace a dokumentace.

Obsah vnitrostátních právních předpisů: S cílem usnadnit přepravu výrobků zábavní pyrotechniky s čísly UN 0335, 0336 a 0337 od maloobchodníků zpět k dodavatelům se počítá s výjimkami ohledně uvádění čisté hmotnosti a klasifikace výrobku v přepravním dokladu.

Původní odkaz na vnitrostátní právní předpisy: Bod 1.1.3.8 dodatku I k vyhlášce o silniční přepravě nebezpečných věcí (SDR; RS 741.621).

Poznámky: Podrobná kontrola přesného obsahu jednotlivých neprodaných výrobků v každém balení je u výrobků určených k maloobchodnímu prodeji prakticky nemožná.

Datum skončení platnosti: 1. ledna 2017.

RO-bi-CH-3

Předmět: Osvědčení o výcviku podle dohody ADR pro cesty podniknuté za účelem přepravy porouchaných vozidel, cesty související s opravami, cesty podniknuté za účelem prohlídky cisternových vozidel/cisteren a pro cesty podniknuté v cisternových vozidlech odborníky odpovědnými za prohlídku těchto vozidel.

Odkaz na oddíl I.1 přílohy I této směrnice: 8.2.1.

Obsah přílohy směrnice: Řidiči vozidel musí absolvovat výcvik.

Obsah vnitrostátních právních předpisů: Výcvik a osvědčení podle dohody ADR se nevyžadují u cest podniknutých za účelem přepravy porouchaných vozidel nebo u zkušebních jízd souvisejících s opravou, u cest v cisternových vozidlech za účelem prohlídky cisternového vozidla nebo jeho cisterny a rovněž u cest podniknutých odborníky odpovědnými za prohlídku cisternových vozidel.

Původní odkaz na vnitrostátní právní předpisy: Pokyny Federálního ministerstva životního prostředí, dopravy, energetiky a spojů (DETEC) ze dne 30. září 2008 týkající se silniční přepravy nebezpečných věcí.

Poznámky: Porouchaná vozidla nebo vozidla, u nichž probíhá oprava, a cisternová vozidla, která se připravují na technickou inspekci nebo u nichž v rámci inspekce již probíhá kontrola, v některých případech stále obsahují nebezpečné věci.

Nadále se použijí požadavky uvedené v bodech 1.3 a 8.2.3.

Datum skončení platnosti: 1. ledna 2017.

2. Železniční doprava

Odchytky pro Švýcarsko podle čl. 6 odst. 2 písm. a) směrnice 2008/68/ES ze dne 24. září 2008 o pozemní přepravě nebezpečných věcí.

RA-a-CH-1

Předmět: Přeprava motorové nafty a topného oleje (číslo UN 1202) v cisternových kontejnerech.

Odkaz na oddíl II.1 přílohy II této směrnice: 6.8.

Obsah přílohy směrnice: Právní předpisy týkající se konstrukce cisteren.

Obsah vnitrostátních právních předpisů: Jsou povoleny cisternové kontejnery, které nebyly zkonstruovány podle bodu 6.8, ale podle vnitrostátních právních předpisů a které mají kapacitu nejvýše 1 210 l a jsou používány pro přepravu topného oleje nebo motorové nafty s číslem UN 1202.

Původní odkaz na vnitrostátní právní předpisy: Příloha vyhlášky ministerstva DETEC ze dne 3. prosince 1996 o přepravě nebezpečných věcí po železnici a na lanových drahách (RSD, RS 742.401.6) a kapitola 6.14 dodatku I k vyhlášce o silniční přepravě nebezpečných věcí (SDR, RS 741.621).

Datum skončení platnosti: 1. ledna 2017.

RA–a–CH–2

Předmět: Převážní doklad.

Odkaz na oddíl II.1 přílohy II této směrnice: 5.4.1.1.1.

Obsah přílohy směrnice: Obecné informace požadované v přepravním dokladu.

Obsah vnitrostátních právních předpisů: Použití souhrnného označení v přepravním dokladu je možné, pokud je připojen seznam s předepsanými údaji stanovenými výše.

Původní odkaz na vnitrostátní právní předpisy: Příloha vyhlášky ministerstva DETEC ze dne 3. prosince 1996 o přepravě nebezpečných věcí po železnici a na lanových drahách (RSD, RS 742.401.6).

Datum skončení platnosti: 1. ledna 2017.

- Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/35/EU ze dne 16. června 2010 o přepravitelných tlakových zařízeních a o zrušení směrnic Rady 76/767/EHS, 84/525/EHS, 84/526/EHS, 84/527/EHS a 1999/36/ES (Úř. věst. L 165, 30.6.2010, s. 1).

ODDÍL 4 – PRÁVA PŘÍSTUPU A TRANZITU V ŽELEZNIČNÍ DOPRAVĚ

- Směrnice Rady 91/440/EHS ze dne 29. července 1991 o rozvoji železnic Společenství (Úř. věst. L 237, 24.8.1991, s. 25).
- Směrnice Rady 95/18/ES ze dne 19. června 1995 o vydávání licencí železničním podnikům (Úř. věst. L 143, 27.6.1995, s. 70).
- Směrnice Rady 95/19/ES ze dne 19. června 1995 o přidělování kapacit železniční infrastruktury a o zpoplatnění infrastruktury (Úř. věst. L 143, 27.6.1995, s. 75).
- Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/49/ES ze dne 29. dubna 2004 o bezpečnosti železnic Společenství a o změně směrnice Rady 95/18/ES o vydávání licencí železničním podnikům a směrnice 2001/14/ES o přidělování kapacity železniční infrastruktury, zpoplatnění železniční infrastruktury a o vydávání osvědčení o bezpečnosti (směrnice o bezpečnosti železnic) (Úř. věst. L 164, 30.4.2004, s. 44) naposledy pozměněná směrnicí Komise 2014/88/EU ze dne 9. července 2014 (Úř. věst. L 201, 10.7.2014, s. 9).
- Nařízení Komise (ES) č. 653/2007 ze dne 13. června 2007 o používání společného evropského vzoru pro osvědčení o bezpečnosti a žádosti podle článku 10 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/49/ES a o platnosti osvědčení o bezpečnosti předkládaných podle směrnice 2001/14/ES (Úř. věst. L 153, 14.6.2007, s. 9) ve znění nařízení Komise (EU) č. 445/2011 ze dne 10. května 2011 (Úř. věst. L 122, 11.5.2011, s. 22).
- Rozhodnutí Komise 2007/756/ES ze dne 9. listopadu 2007, kterým se přijímá společná specifikace celostátního registru vozidel stanoveného podle čl. 14 odst. 4 a 5 směrnic 96/48/ES a 2001/16/ES (Úř. věst. L 305, 23.11.2007, s. 30), ve znění rozhodnutí Komise 2011/107/EU ze dne 10. února 2011 (Úř. věst. L 43, 17.2.2011, s. 33).

- Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/57/ES ze dne 17. června 2008 o interoperabilitě železničního systému ve Společenství (přepracované znění) (Úř. věst. L 191, 18.7.2008, s. 1) naposledy pozměněná směrnicí Komise 2014/38/EU ze dne 10. března 2014 (Úř. věst. L 70, 11.3.2014, s. 20).
- Nařízení Komise (ES) č. 352/2009 ze dne 24. dubna 2009 o přijetí společné bezpečnostní metody pro hodnocení a posuzování rizik, jak je uvedeno v čl. 6 odst. 3 písm. a) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/49/ES (Úř. věst. L 108, 29.4.2009, s. 4).
- Rozhodnutí Komise 2010/713/EU ze dne 9. listopadu 2010 o modulech pro postupy posuzování shody, vhodnosti pro použití a ES ověřování, které mají být použity v technických specifikacích pro interoperabilitu přijatých na základě směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/57/ES (Úř. věst. L 319, 4.12.2010, s. 1).
- Nařízení Komise (EU) č. 1158/2010 ze dne 9. prosince 2010 o společné bezpečnostní metodě pro posuzování shody s požadavky pro získání osvědčení o bezpečnosti železnic (Úř. věst. L 326, 10.12.2010, s. 11).
- Nařízení Komise (EU) č. 1169/2010 ze dne 10. prosince 2010 o společné bezpečnostní metodě pro posuzování shody s požadavky pro získání schválení z hlediska bezpečnosti železnic (Úř. věst. L 327, 11.12.2010, s. 13).
- Nařízení Komise (EU) č. 201/2011 ze dne 1. března 2011 o vzoru prohlášení o shodě s povoleným typem železničního vozidla (Úř. věst. L 57, 2.3.2011, s. 8).
- Rozhodnutí Komise 2011/275/EU ze dne 26. dubna 2011 o technické specifikaci pro interoperabilitu subsystému ‚infrastruktura‘ transevropského konvenčního železničního systému (Úř. věst. L 126, 14.5.2011, s. 53) ve znění rozhodnutí Komise 2012/464/EU ze dne 23. července 2012 (Úř. věst. L 217, 14.8.2012, s. 20).
- Nařízení Komise (EU) č. 445/2011 ze dne 10. května 2011 o systému udělování osvědčení pro subjekty odpovědné za údržbu nákladních vozů a o změně nařízení (ES) č. 653/2007 (Úř. věst. L 122, 11.5.2011, s. 22).
- Nařízení Komise (EU) č. 454/2011 ze dne 5. května 2011 o technické specifikaci pro interoperabilitu týkající se subsystému ‚využití telematiky v osobní dopravě‘ transevropského železničního systému (Úř. věst. L 123, 12.5.2011, s. 11) naposledy pozměněné nařízením Komise (EU) 2015/302 ze dne 25. února 2015 (Úř. věst. L 55, 26.2.2015, s. 2).
- Prováděcí rozhodnutí Komise 2011/633/EU ze dne 15. září 2011 o společných specifikacích registru železniční infrastruktury (Úř. věst. L 256, 1.10.2011, s. 1).
- Prováděcí rozhodnutí Komise 2011/665/EU ze dne 4. října 2011 o evropském registru povolených typů železničních vozidel (Úř. věst. L 264, 8.10.2011, s. 32).
- Rozhodnutí Komise 2012/88/EU ze dne 25. ledna 2012 o technické specifikaci pro interoperabilitu týkající se subsystémů pro řízení a zabezpečení transevropského železničního systému (Úř. věst. L 51, 23.2.2012, s. 1) naposledy pozměněné rozhodnutím Komise (EU) 2015/14 ze dne 5. ledna 2015 (Úř. věst. L 3, 7.1.2015, s. 44).
- Rozhodnutí Komise 2012/757/EU ze dne 14. listopadu 2012 o technické specifikaci pro interoperabilitu týkající se subsystému ‚provoz a řízení dopravy‘ železničního systému v Evropské unii a o změně rozhodnutí 2007/756/ES (Úř. věst. L 345, 15.12.2012, s. 1) ve znění rozhodnutí Komise 2013/710/EU ze dne 2. prosince 2013 (Úř. věst. L 323, 4.12.2013, s. 35).
- Nařízení Komise (EU) č. 1077/2012 ze dne 16. listopadu 2012 o společné bezpečnostní metodě pro dozor vykonávaný vnitrostátními bezpečnostními orgány po vydání osvědčení o bezpečnosti nebo schválení z hlediska bezpečnosti (Úř. věst. L 320, 17.11.2012, s. 3).
- Nařízení Komise (EU) č. 1078/2012 ze dne 16. listopadu 2012 o společné bezpečnostní metodě sledování, kterou mají používat železniční podniky, provozovatelé infrastruktury po získání osvědčení o bezpečnosti nebo schválení z hlediska bezpečnosti a subjekty odpovědné za údržbu (Úř. věst. L 320, 17.11.2012, s. 8).
- Nařízení Komise (EU) č. 321/2013 ze dne 13. března 2013 o technické specifikaci pro interoperabilitu subsystému ‚kolejová vozidla – nákladní vozy‘ železničního systému v Evropské unii a o zrušení rozhodnutí Komise 2006/861/ES (Úř. věst. L 104, 12.4.2013, s. 1) ve znění nařízení Komise (EU) č. 1236/2013 (Úř. věst. L 322, 3.12.2013, s. 23).

- Nařízení Komise (EU) č. 1300/2014 ze dne 18. listopadu 2014 o technických specifikacích pro interoperabilitu týkajících se přístupnosti železničního systému Unie pro osoby se zdravotním postižením a osoby s omezenou schopností pohybu a orientace (Úř. věst. L 356, 12.12.2014, s. 110).
- Nařízení Komise (EU) č. 1301/2014 ze dne 18. listopadu 2014 o technické specifikaci pro interoperabilitu subsystému energie železničního systému v Unii (Úř. věst. L 356, 12.12.2014, s. 179).
- Nařízení Komise (EU) č. 1302/2014 ze dne 18. listopadu 2014 o technické specifikaci pro interoperabilitu subsystému kolejová vozidla – lokomotivy a kolejová vozidla pro přepravu osob železničního systému v Evropské unii (Úř. věst. L 356, 12.12.2014, s. 228).
- Nařízení Komise (EU) č. 1303/2014 ze dne 18. listopadu 2014 o technické specifikaci pro interoperabilitu týkající se bezpečnosti v železničních tunelech železničního systému Evropské unie (Úř. věst. L 356, 12.12.2014, s. 394).
- Nařízení Komise (EU) č. 1304/2014 ze dne 26. listopadu 2014 o technické specifikaci pro interoperabilitu subsystému kolejová vozidla – hluk, kterým se mění rozhodnutí 2008/232/ES a zrušuje rozhodnutí 2011/229/EU (Úř. věst. L 356, 12.12.2014, s. 421).
- Nařízení Komise (EU) č. 1305/2014 ze dne 11. prosince 2014 o technické specifikaci pro interoperabilitu subsystému „Využití telematiky v nákladní dopravě“ železničního systému Evropské unie a zrušuje rozhodnutí (ES) č. 62/2006 (Úř. věst. L 356, 12.12.2014, s. 438).

ODDÍL 5 – JINÉ OBLASTI

- Směrnice Rady 92/82/EHS ze dne 19. října 1992 o sblížení sazeb spotřebních daní z minerálních olejů (Úř. věst. L 316, 31.10.1992, s. 19).
 - Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/54/ES ze dne 29. dubna 2004 o minimálních bezpečnostních požadavcích na tunely transevropské silniční sítě (Úř. věst. L 167, 30.4.2004, s. 39).
 - Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/96/ES ze dne 19. listopadu 2008 o řízení bezpečnosti silniční infrastruktury (Úř. věst. L 319, 29.11.2008, s. 59).“
-

PŘÍLOHA 2

„PŘÍLOHA 3

EVROPSKÉ SPOLEČENSTVÍ

(a)

(Barva Pantone light blue 290 nebo co nejbližší této barvě, celulózový papír formát DIN A4, alespoň 100 g/m²)

(První strana povolení)

(Znění v (jednom) úředním jazyce členského státu vydávajícího povolení)

Rozlišovací znak státu ⁽¹⁾ vydávajícího povolení:

Název příslušného orgánu:

POVOLENÍ č. ...

nebo

OVĚŘENÁ KOPIE č. ...

pro mezinárodní přepravu zboží po silnici pro cizí potřebu

Toto povolení opravňuje ⁽²⁾:

.....

.....

k účasti na mezinárodní přepravě zboží po silnici pro cizí potřebu a použití jakékoli trasy pro jízdy nebo části jízdy uskutečněných na území Společenství, jak je stanoveno v nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1072/2009 ze dne 21. října 2009 o společných pravidlech pro přístup na trh mezinárodní silniční nákladní dopravy a podle obecných ustanovení tohoto povolení.

Zvláštní poznámky:

.....

.....

Toto povolení platí od	do
------------------------------	----------

Vydáno v	Dne
----------------	-----------

..... ⁽³⁾

⁽¹⁾ Rozlišovací znaky členských států jsou: (A) Rakousko, (B) Belgie, (BG) Bulharsko, (CZ) Česká republika, (CY) Kypr, (D) Německo, (DK) Dánsko, (E) Španělsko, (EST) Estonsko, (F) Francie, (FIN) Finsko, (GR) Řecko, (H) Maďarsko, (HR) Chorvatsko, (I) Itálie, (IRL) Irsko, (L) Lucembursko, (LV) Lotyšsko, (LT) Litva, (MT) Malta, (NL) Nizozemsko, (P) Portugalsko, (PL) Polsko, (RO) Rumunsko, (S) Švédsko, (SLO) Slovinsko, (SK) Slovensko, (UK) Spojené království.

⁽²⁾ Název nebo obchodní jméno a celá adresa dopravce.

⁽³⁾ Podpis a razítko vydávajícího příslušného orgánu.

(b)

(Druhá strana povolení)

(Znění v (jednom) úředním jazyce členského státu vydávajícího povolení)

OBECNÁ USTANOVENÍ

Toto povolení se vydává podle nařízení (ES) č. 1072/2009.

Toto povolení opravňuje držitele k provozování mezinárodní přepravy zboží po silnici pro cizí potřebu a k použití jakékoli trasy, k jízdám nebo částem jízd, které jsou uskutečněny na území Společenství, a podle potřeby za těchto podmínek:

- pokud se výchozí místo a místo určení nachází ve dvou odlišných členských státech, s tranzitem nebo bez tranzitu přes území jednoho nebo více členských států nebo třetích zemí,
 - z členského státu do třetí země nebo naopak, s tranzitem nebo bez tranzitu přes území jednoho nebo více členských států nebo třetích zemí,
 - mezi třetími zeměmi s tranzitem přes území jednoho nebo více členských států
- a jízdám bez nákladu v souvislosti s takovou přepravou.

V případě přepravy z členského státu do třetí země nebo naopak platí toto povolení pro tu část jízdy, která vedla po území Společenství. Na území členského státu, ve kterém proběhla nakládka a vykládka, platí toto povolení až po uzavření nezbytné dohody mezi Společenstvím a dotyčnou třetí zemí v souladu s nařízením (ES) č. 1072/2009.

Toto povolení se vydává osobně držiteli a je nepřenosné.

Příslušný orgán členského státu, který povolení vydal, může povolení odebrat, zejména jestliže dopravce:

- nesplnil všechny podmínky pro vydání povolení,
- uvedl nesprávné údaje nezbytné pro vydání nebo prodloužení povolení.

Originál povolení si ponechá dopravní podnik.

Ověřená kopie povolení musí být uložena ve vozidle⁽¹⁾. V případě jízdní soupravy musí být ověřená kopie uložena v motorovém vozidle. Povolení se vztahuje na soupravu vozidel, i když přívěs nebo návěs není registrovaný na jméno držitele povolení či nemá povolení k použití v silničním provozu na jeho jméno, nebo pokud je registrovaný nebo má povolení k použití v silničním provozu v jiném členském státě.

Povolení je nutno předložit kdykoli na požádání zmocněného kontrolního pracovníka.

Na území každého členského státu musí držitel povolení dodržovat podmínky právních a správních předpisů použitelných v daném státě, zejména co se týče dopravy a provozu.“

⁽¹⁾ „Vozidlo“ znamená motorové vozidlo registrované v členském státě nebo jízdní souprava vozidel, z nichž přinejmenším motorové vozidlo je registrováno v členském státě, a používané výhradně k přepravě zboží.

PŘÍLOHA 3

„PŘÍLOHA 4

DRUHY PŘEPRAVY A JÍZDY BEZ NÁKLADU PROVÁDĚNÉ V SOUVISLOSTI S TOUTO PŘEPRAVOU, KTERÉ NEPODLÉHAJÍ PŘEPRAVNÍM LICENCÍM A POVOLENÍM

1. Přeprava poštovních zásilek, která se uskutečňuje v rámci všeobecné služby.
2. Přeprava poškozených nebo havarovaných vozidel.
3. Přeprava zboží motorovými vozidly, jejichž celková přípustná hmotnost včetně celkové hmotnosti připojeného vozidla nepřesahuje 3,5 tuny.
4. Přeprava zboží motorovými vozidly, pokud jsou splněny tyto podmínky:
 - a) přepravované zboží je ve vlastnictví podniku nebo je jím prodáváno, kupováno, pronajímáno, najímáno, vyráběno, získáváno, zpracováváno nebo opravováno;
 - b) účelem přepravy je převést zboží z podniku nebo do podniku, nebo jeho přemístění jak uvnitř podniku, nebo mimo podnik, jde-li o přepravu pro vlastní potřebu;
 - c) motorová vozidla vykonávající takovou přepravu musí být řízena zaměstnanci podniku nebo jim dána k dispozici na základě smluvního závazku;
 - d) vozidla přepravující zboží musí být ve vlastnictví podniku, nebo jím být pořízena na splátky nebo je musí mít podnik v pronájmu, přičemž v naposledy uvedeném případě musí tato vozidla splňovat podmínky směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/1/ES ⁽¹⁾.

Toto ustanovení neplatí pro použití náhradního vozidla během dočasné poruchy vozidla, které by bylo používáno za normálních okolností;

 - e) přeprava smí být pouze pomocnou činností v rámci celkové činnosti podniku.
5. Přeprava léků, zdravotnických přístrojů a vybavení, jakož i dalšího materiálu pro poskytování pomoci v naléhavých případech (zejména při živelných pohromách).“

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/1/ES ze dne 18. ledna 2006 o užívání vozidel najatých bez řidiče pro silniční přepravu zboží (Úř. věst. L 33, 4.2.2006, s. 82).

PŘÍLOHA 4

„PŘÍLOHA 7

MEZINÁRODNÍ PŘEPRAVA CESTUJÍCÍCH AUTOKAREM A AUTOBUSEM

Článek 1

Definice

Pro účely této dohody platí tyto definice:

1. Linková doprava

1.1. Linkovou dopravou se rozumí přeprava cestujících v určených časech a po určených trasách, kdy cestující mohou vystupovat a nastupovat na předem určených místech. S výjimkou případné povinné rezervace je linková doprava přístupná všem.

Pravidelnost linkové dopravy není nijak dotčena tím, že provozní podmínky této dopravy mohou být upraveny.

1.2. Doprava, organizovaná kýmkoliv, zajišťující přepravu zvláštních kategorií cestujících s vyloučením jiných cestujících, pokud je tato doprava zajišťována za podmínek stanovených v bodu 1.1, se považuje za linkovou dopravu. Tato doprava je dále nazývána „zvláštní linková doprava“.

Zvláštní linková doprava zahrnuje:

- a) přepravu zaměstnanců mezi bydlištěm a pracovištěm;
- b) přepravu žáků a studentů mezi bydlištěm a vzdělávacími institucemi.

Pravidelnost zvláštní linkové dopravy není nijak dotčena tím, že provozní podmínky této dopravy mohou být upraveny podle potřeb uživatelů.

1.3. Organizace souběžných nebo dočasných linkových spojů poskytovaných stejným uživatelům jako linkové spoje, nezastavujících na určitých zastávkách a zastavujících na dodatečných zastávkách ke stávajícím linkovým spojům, se řídí stejnými pravidly jako stávající linkové spoje.

2. Příležitostná doprava

2.1. Příležitostnou dopravou se rozumí doprava, která nesplňuje požadavky linkové dopravy ani zvláštní linkové dopravy a která se vyznačuje zejména tím, že přepravuje skupiny vytvořené z podnětu zákazníka nebo samotného dopravce.

Organizace souběžných nebo dočasných linkových spojů srovnatelných se stávající linkovou dopravou a určených jejím uživatelům je vázána na povolení v souladu s postupem stanoveným v části 1.

2.2. Samotná skutečnost, že doprava uvedená v bodě 2 je provozována v určitých intervalech, nepostačuje k tomu, aby přestala být považována za příležitostnou dopravu.

2.3. Příležitostná doprava může být zajišťována skupinou dopravců, kteří jednají na účet jediného objednavatele.

Jména takových dopravců a případně přestupní místa na trase se oznamují příslušným orgánům dotyčných členských zemí Evropské unie a Švýcarska v souladu s postupem stanoveným společným výborem.

3. Doprava na vlastní náklady

Doprava na vlastní náklady je doprava provozovaná za neziskovým nebo nekomerčním účelem fyzickými nebo právnickými osobami, pokud:

- doprava je pro fyzickou nebo právnickou osobu pouze vedlejší činností,
- použitá vozidla jsou ve vlastnictví fyzické nebo právnické osoby nebo jsou pořizována formou splátek nebo dlouhodobé leasingové smlouvy a jsou řízena zaměstnancem této fyzické nebo právnické osoby nebo přímo touto fyzickou osobou nebo zaměstnancem podniku či jim byla dána k dispozici na základě smluvního závazku.

Část I

LINKOVÉ SPOJE PODLÉHAJÍCÍ POVOLENÍ

Článek 2

Charakter povolení

1. Povolení se vydávají na jméno dopravního podniku; nejsou jím přenosná na třetí strany. Nicméně dopravce, který získal povolení, může se souhlasem orgánu uvedeného v čl. 3 odst. 1 této přílohy provozovat služby prostřednictvím pověřené osoby. V tomto případě se v povolení vyznačí název tohoto podniku a jeho funkce pověřené osoby. Pověřená osoba musí splňovat podmínky stanovené v článku 17 této dohody.

V případě podniků spojených pro účely poskytování linkových spojů se povolení vydává na jména všech podniků. Vydává se podniku, který řídí provoz, a ostatní obdrží opisy povolení. V povolení musí být uvedena jména všech provozovatelů.

2. Doba platnosti povolení nesmí překročit pět let.
3. V povolení se uvádí:
 - a) druh spoje;
 - b) trasa spoje, zejména výchozí místo a místo určení;
 - c) období platnosti povolení;
 - d) zastávky a jízdní řád.
4. Povolení musí odpovídat vzoru stanovenému v nařízení Komise (EU) č. 361/2014 ⁽¹⁾.
5. Povolení opravňuje jeho držitele k provozování linkového spoje na území smluvních stran.
6. Provozovatel linkových spojů může použít pro vyřešení dočasných nebo výjimečných situací náhradní vozidla.

V tomto případě musí dopravce zajistit, aby bylo vozidlo vybaveno těmito doklady:

- kopií povolení linkového spoje,
- kopií smlouvy mezi provozovatelem linkového spoje a podnikem poskytujícím náhradní vozidla nebo odpovídajícím dokladem,
- ověřenou kopií licence Společenství v případě dopravců Evropské unie nebo podobné švýcarské licence v případě švýcarských dopravců, která byla vydána provozovateli, který poskytuje pro linkový spoj náhradní vozidla.

⁽¹⁾ Nařízení Komise (EU) č. 361/2014 ze dne 9. dubna 2014, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/2009 ohledně dokladů pro mezinárodní přepravu cestujících autokary a autobusy a kterým se zrušuje nařízení Komise (ES) č. 2121/98 (Úř. věst. L 107, 10.4.2014, s. 39).

Článek 3

Podání žádosti o povolení

1. Provozovatelé Evropské unie žádající o povolení předloží své žádosti v souladu ustanoveními článku 7 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/2009 ⁽¹⁾ a švýcarští provozovatelé žádající o povolení předloží své žádosti v souladu s ustanoveními kapitoly 3 vyhlášky ze dne 4. listopadu 2009 o přepravě cestujících (OTV) ⁽²⁾. V případě spojů, které nepodléhají povolení ve Švýcarsku, ale podléhají povolení v Evropské unii, švýcarští provozovatelé žádající o povolení předkládají své žádosti příslušným švýcarským orgánům, nachází-li se výchozí místo spoje ve Švýcarsku.
2. Žádosti musí odpovídat vzoru stanovenému v nařízení (EU) č. 361/2014.
3. Osoby žádající o povolení uvádějí veškeré doplňkové informace, které považují za důležité nebo které požaduje vydávající orgán. Zejména musí žadatelé předložit časový plán jízdy, který umožňuje zkontrolovat, zda spoje splňují ustanovení právních předpisů o době jízdy a odpočinku. Dopravci Evropské unie také předkládají kopii licence Společenství pro mezinárodní přepravu cestujících po silnici pro cizí potřebu a švýcarští dopravci podobnou švýcarskou licenci vydanou provozovateli linkového spoje.

Článek 4

Povolovací postup

1. Povolení se vydávají po dohodě s příslušnými orgány smluvních stran, na jejichž území cestující nastupují nebo vystupují. Vydávající orgán zasílá své hodnocení těmto orgánům, jakož i příslušným orgánům členských států Evropské unie, jejichž územím projíždějí bez zastávky k vystoupení nebo nastoupení cestujících, spolu s kopií žádosti a kopiemi veškeré další související dokumentace.
2. Příslušné orgány Švýcarska a členských států Evropské unie, o jejichž souhlas bylo požádáno, oznámí vydávajícímu orgánu své rozhodnutí do dvou měsíců. Tato časová lhůta běží ode dne přijetí žádosti o souhlas a tento den je uveden na potvrzení přijetí. Pokud v této lhůtě vydávající orgán neobdrží odpověď, má se za to, že dožádaný orgán poskytl svůj souhlas, a vydávající orgán vydá povolení. Je-li rozhodnutí obdrženo od příslušných orgánů smluvních stran, o jejichž souhlas bylo požádáno, záporné, musí být rádně zdůvodněno.
3. S výhradou odstavců 7 a 8 vydávající orgán vydá rozhodnutí během čtyř měsíců ode dne podání žádosti dopravcem.
4. Žádost se udělí, pokud nebude zjištěno toto:
 - a) žadatel není schopen provozovat spoj, na který se žádost vztahuje, vybavením, se kterým je oprávněn přímo nakládat;
 - b) žadatel v minulosti porušil vnitrostátní nebo mezinárodní právní předpisy o silniční dopravě, zejména podmínky a požadavky související s povolováním mezinárodní silniční přepravy cestujících, nebo se dopustil závažného porušení právních předpisů v oblasti pravidel bezpečnosti silničního provozu, zejména ustanovení, která se vztahují na vozidla, dobu řízení a odpočinku řidičů;
 - c) v případě žádosti o prodloužení povolení nesplnil žadatel podmínky pro udělení tohoto povolení;
 - d) příslušný orgán jedné ze smluvních stran rozhodne na základně podrobné analýzy, že příslušný spoj by na dotčených přímých úsecích vážně narušil životaschopnost srovnatelného spoje provozovaného v rámci jedné či několika smluv o veřejné službě podle platného práva smluvní strany. V tomto případě příslušný orgán stanoví nediskriminační kritéria, jež umožní určit, zda by spoj, který je předmětem žádosti, vážně narušil životaschopnost výše uvedeného srovnatelného spoje, a na žádost společného výboru mu je sdělí;

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/2009 ze dne 21. října 2009 o společných pravidlech pro přístup na mezinárodní trh autokarové a autobusové dopravy a o změně nařízení (ES) č. 561/2006 (Úř. věst. L 300, 14.11.2009, s. 88).

⁽²⁾ RS/SR/745.11.

- e) příslušný orgán jedné ze smluvních stran rozhodne na základně podrobné analýzy, že hlavním cílem spoje není přeprava cestujících mezi zastávkami na území smluvních stran.

Pokud stávající autokarová nebo autobusová služba vážně ovlivňuje na dotčených přímých úsecích životaschopnost srovnatelného spoje provozovaného v rámci jedné nebo několika smluv o veřejné službě podle práva jedné smluvní strany následkem mimořádných okolností, které nebylo možno předvídat v okamžiku, kdy bylo povolení vydáno, příslušný orgán jedné ze smluvních stran může po souhlasu společného výboru pozastavit nebo odebrat povolení k provozování mezinárodního spoje autobusem a autokarem poté, co šest měsíců předem dopravce na tuto možnost upozorní.

Samotná skutečnost, že dopravce nabízí nižší ceny než jiní provozovatelé silniční dopravy nebo že je příslušný spoj již provozován jinými provozovateli silniční dopravy, neopravňuje k odmítnutí žádosti.

5. Povolující orgán může odmítnout žádosti jen z důvodů slučitelných s touto dohodou.
6. Jestliže postup pro dosažení dohody podle odstavce 1 neumožňuje povolujícímu orgánu o žádosti rozhodnout, je záležitost předána společnému výboru.
7. Společný výbor co nejrychleji přijme rozhodnutí, které nabývá účinnosti do třiceti dnů od jeho oznámení Švýcarsku a dotčeným členským státům Evropské unie.
8. Po ukončení postupu podle tohoto článku uvědomí povolující orgán všechny orgány uvedené v odstavci 1 o svém rozhodnutí a případně jim zašle kopii povolení.

Článek 5

Udělení a prodloužení povolení

1. Po ukončení postupu uvedeného v článku 4 této přílohy udělí povolující orgán povolení nebo žádost formálně zamítne.
2. Rozhodnutí, kterým byla žádost zamítnuta, musí být zdůvodněno. Smluvní strany zajistí dopravcům, aby se v případě zamítnutí žádosti mohli domáhat svých práv.
3. Článek 4 této přílohy platí obdobně pro žádosti o prodloužení povolení nebo o změnu podmínek provozování spoje, který podléhá povolení.

O menších změnách provozních podmínek, zejména úpravách četnosti spoje, jízdného a jízdních řádů, uvědomí vydávající orgán příslušné orgány druhé smluvní strany.

Článek 6

Zánik platnosti povolení

Postup, kterým se řídí zánik platnosti povolení, se stanoví v článku 10 nařízení (ES) č. 1073/2009 a článku 46 OTV.

Článek 7

Povinnosti dopravce

1. S výjimkou tzv. vyšší moci musí provozovatel linkové dopravy přijmout během doby platnosti povolení všechna opatření k provozování spoje, tak aby odpovídal všem požadavkům pro návaznost, přesnost a přepravní kapacitu a splňoval ostatní podmínky stanovené příslušným orgánem podle čl. 2 odst. 3 této přílohy.
2. Dopravce musí trasu, zastávky, jízdní řád, jízdné a ostatní podmínky přepravy zveřejnit tak, aby tyto informace byly snadno k dispozici všem uživatelům.
3. Švýcarsko a dotyčné členské státy Evropské unie mohou vzájemnou dohodou a po dohodě s držitelem povolení změnit provozní podmínky linkové přepravy.

Část II

PŘÍLEŽITOSTNÁ DOPRAVA A JINÁ DOPRAVA, NA KTEROU SE NEVZTAHUJE POVOLENÍ

Článek 8

Kontrolní doklady

1. Doprava podle čl. 18 odst. 1 dohody probíhá na základě kontrolního dokladu (jízdního listu).
2. Dopravce provozující příležitostnou dopravu je povinen vyplnit jízdní list před započítáním každé jízdy.
3. Knihy jízdních listů poskytují příslušné orgány Švýcarska nebo členského státu Evropské unie, v němž je dopravce usazen, nebo jimi určené subjekty.
4. Vzor kontrolního dokladu a způsob jeho používání se stanoví v nařízení (EU) č. 361/2014.
5. U dopravy podle čl. 18 odst. 2 dohody slouží jako kontrolní doklad smlouva nebo její ověřená kopie.

Článek 9

Osvědčení

Osvědčení podle čl. 18 odst. 6 dohody se vydává příslušným orgánem Švýcarska nebo členského státu Evropské unie, kde je vozidlo registrováno.

Musí odpovídat vzoru stanovenému v nařízení (EU) č. 361/2014.

Část III

KONTROLY A SANKCE

Článek 10

Jízdenky

1. Provozovatelé linkové dopravy, s výjimkou zvláštní linkové dopravy, vystavují jednotlivou nebo hromadnou jízdenku, která uvádí tyto údaje:
 - výchozí a cílové místo, případně i zpáteční jízdy,
 - dobu platnosti jízdenky,
 - cenu přepravy.
2. Jízdenka ve smyslu odstavce 1 se předkládá na požádání oprávněného kontrolního pracovníka.

Článek 11

Silniční kontroly a kontroly v podniku

1. U dopravy pro cizí potřebu musí být ve vozidle uloženy a na žádost oprávněného kontrolního pracovníka předloženy tyto doklady: ověřená kopie licence Společenství pro dopravce Evropské unie nebo obdobná švýcarská licence u švýcarských dopravců a v závislosti na druhu služby buď povolení (nebo jeho ověřená kopie) nebo jízdní list.

U dopravy na vlastní náklady musí být ve vozidle uloženo a na žádost oprávněného kontrolního pracovníka předloženo osvědčení (nebo jeho ověřená kopie).

2. Dopravci mezinárodní přepravy cestujících, kteří provozují autokary a autobusy, umožní všechny kontroly zajišťující řádné provozování této přepravy, zejména pokud jde o dobu řízení a odpočinku.

Článek 12

Vzájemná pomoc a sankce

1. Příslušné orgány smluvních stran si poskytují vzájemnou pomoc, aby zajistily provádění a kontrolu ustanovení této přílohy. Vyměňují si informace prostřednictvím vnitrostátních kontaktních míst zřízených podle článku 18 nařízení (ES) č. 1071/2009 ⁽¹⁾.
2. Příslušné orgány smluvní strany, ve které je dopravce usazen, odejmou licenci Společenství dopravcům Evropské unie nebo obdobnou švýcarskou licenci v případě švýcarských dopravců, jestliže držitel:
 - a) nespĺňuje podmínky čl. 17 odst. 1 dohody, nebo
 - b) poskytl nepřesné informace o údajích nezbytných pro vydání licence Společenství dopravcům Evropské unie nebo obdobné švýcarské licence v případě švýcarských dopravců.
3. Vydávající orgán odejme povolení, jestliže držitel nespĺňuje podmínky, na jejichž základě bylo podlé této dohody povolení vydáno, zejména, požádají-li o to příslušné orgány smluvní strany, ve které je dopravce usazen. Vydávající orgán o tom neprodleně uvědomí příslušné orgány druhé smluvní strany.
4. Příslušné orgány smluvní strany, ve které je dopravce usazen, mohou zejména odejmout licenci Společenství dopravci Evropské unie nebo obdobnou švýcarskou licenci v případě švýcarského dopravce nebo mohou dočasně nebo částečně odejmout ověřené kopie jeho licence Společenství nebo obdobné švýcarské licence u švýcarského dopravce v případě, že dopravce závažným způsobem porušil dopravní předpisy a pravidla bezpečnosti silničního provozu, zejména ustanovení týkající se doby jízdy a odpočinku řidičů a neoprávněného provozování souběžné nebo příležitostné dopravy podle čl. 1 bodu 2.1.

Tyto sankce se stanoví podle závažnosti přestupku spáchaného držitelem licence Společenství u dopravců Evropské unie nebo obdobné švýcarské licence v případě švýcarských dopravců a podle celkového počtu ověřených kopií, které drží v souvislosti s mezinárodní dopravou.

Příslušné orgány smluvní strany, na jejímž území je dopravce usazen, uvedou příslušným orgánům smluvní strany, na jejímž území byly přestupky zjištěny, a to v nejkratší možné lhůtě a nejpozději do šesti týdnů po přijetí konečného rozhodnutí o daném případě, zda došlo k udělení výše uvedených sankcí. Nejsou-li tyto sankce uděleny, příslušné orgány smluvní strany, na jejímž území je dopravce usazen, sdělí důvody neudělení.

5. Pokud se příslušné orgány jedné ze smluvních stran dozví o vážném porušení této přílohy nebo právních předpisů v oblasti přepravy po silnici, jež je přičitatelné dopravci, který v ní nesídlí, předá smluvní strana, na jejímž území byl přestupek zjištěn, příslušným orgánům smluvní strany, na jejímž území je dopravce usazen, a to v nejkratší možné lhůtě a nejpozději do šesti týdnů po přijetí jejich konečného rozhodnutí, tyto informace:

- a) popis přestupku a den a hodinu, kdy k němu došlo;
- b) kategorii, typ a vážnost přestupku a
- c) udělené a provedené sankce.

Příslušné orgány přijímající smluvní strany mohou požádat příslušné orgány smluvní strany, na jejímž území je dopravce usazen, aby udělily správní sankce podle odstavce 4.

6. Smluvní strany zaručují, že dopravci mají možnost odvolání proti každé správní sankci, která by jim byla udělena uplatněním tohoto článku.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1071/2009 ze dne 21. října 2009, kterým se zavádějí společná pravidla týkající se závazných podmínek pro výkon povolání podnikatele v silniční dopravě a zrušuje směrnice Rady 96/26/ES (Úř. věst. L 300, 14.11.2009, s. 51).

Článek 13

Zápis do vnitrostátního elektronického rejstříku

Smluvní strany zajistí, aby závažná porušení právních předpisů v oblasti silniční dopravy, kterých se dopustili podnikatelé v silniční osobní dopravě usazení na jejich území a jež vedla k uložení sankce příslušnými orgány členského státu Evropské unie nebo Švýcarska, jakož i dočasné nebo trvalé odejmutí licence Společenství dopravcům z Evropské unie či podobné švýcarské licence v případě švýcarských dopravců nebo jejího ověřeného opisu byly zapsány do vnitrostátního elektronického rejstříku podniků silniční dopravy. Položky v rejstříku, které se týkají dočasného nebo trvalého odejmutí licence Společenství dopravcům z Evropské unie či podobné švýcarské licence v případě švýcarských dopravců, zůstávají v databázi po dobu alespoň dvou let ode dne uplynutí doby, na kterou byla licence dočasně odejmuta, nebo dvou let ode dne trvalého odejmutí licence.“
